

Æru mína á silfurfati færði ég þér,
en þér fannst það ekki nóg.
Ryðgaður öngullinn dorgar þó enn.
Því skarstu ekki á fyrr?

Hjálpaðu, hjálpaðu mér,
ég las í augum þér.

Ótal sinnum hlógum undir berum himni.
Einskis annars ég óskaði.
Blinandi fegurðin yfir allt skein,
sjálfum mér ég bölvva nú.

Hjálpaðu, hjálpaðu mér,
ég las í augum þér.

Yfir hafið vindar feyktu þér enn á ný,
því varstu ekki kyrr?
Skildir mig eftir vegandi salt.
En aldrei ég aftur sný.